

на третьому і четвертому курсах, коли студенти усвідомлюють значення волонтерства для їх професії.

На запитання «Назвіть мотиви Вашого вступу до волонтерства» одержано такі результати: «допомогти людині» – 49,1% відповідей; «знайти нових друзів і знайомих» – 14,7% відповідей; «набути професійний практичний досвід» – 31,0% відповідей; «Ваш варіант відповіді» – 5,2% відповідей (наприклад, «з'ясувати власні професійні можливості»). Таким чином, переважає мотив «допомогти людині», дещо менше – «набути професійний практичний досвід».

Отже, волонтерська діяльність є важливим фактором формування готовності соціального працівника до професійної діяльності, оскільки формує професійно важливі якості даного фахівця та практичний досвід.

Список посилань

1. Закон України «Про волонтерську діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17#Text>

Дранник Вікторія Анатоліївна
викладач кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

ЗАСОБИ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Сьогодні актуальною є інформатизація соціальної роботи, яка потребує неупинного розвитку на підставі впровадження інформаційних технологій. Водночас у забезпеченні використання ресурсів інформаційних технологій в роботі соціальних служб і соціальних працівників наявні певні труднощі.

Інформатизація життя людини є важливою частиною процесу соціальної взаємодії. Сучасна людина витрачає багато часу саме на процеси, пов'язані з інформатизацією та комунікацією. Рівень комунікаційно-інформаційної компетентності соціальних працівників повинен відповідати сучасним вимогам.

З огляду на важливість ролі інформаційних технологій в соціальній роботі наріжне місце посідає ефективність отримання,

використання й обміну інформацією, від якої залежить успішне вирішення суспільно значущих завдань.

Ефективне використання всіх наявних інформаційних ресурсів – основне завдання соціальної роботи в умовах розвитку інформаційних технологій.

За будь-яких схем розгортання інформаційних технологій остаточним підсумком має бути ефективне вирішення будь-якого соціального питання. Тобто, працівники соціальної служби повинні сприяти швидкому і ефективному вирішенню нагальних питань громадян за допомогою всіх можливостей, які властиві розвитку інформаційних ресурсів.

Впровадження автоматизації процесів соціальної роботи – дуже дієвий засіб щодо отримання допомоги громадянами, які в цьому мають потребу, тому що на практиці цей процес може ускладнюватися саме людським фактором. Маються на увазі бюрократичні колізії, які громадяни повинні пройти для того, щоб отримати соціальну допомогу.

Але навіть за наявності інформаційних технологій і процесів автоматизації в соціальній роботі та набуття фахівцями соціальної сфери інформаційно-цифрової компетентності не треба забувати, що сьогодні вельми актуальним є питання визначення принципів, на яких ґрунтується професійна діяльність фахівців соціальної сфери. Одним із головних напрямів такого вивчення має бути дослідження творчого потенціалу в професійній діяльності фахівців соціальної сфери та пошук шляхів його активізації.

Творчий потенціал – це властивість, яка притаманна соціальному життю кожної людини. Питання активізації творчого потенціалу в роботі соціальних працівників є однією з найважливіших, особливо в аспекті осмислення творчої складової соціальної сфери загалом. Це поєднання принципів, стандартів, канонів – з одного боку, і привнесення нового – з другого. Творчий саморозвиток властивий багатьом людям, але, коли соціальні працівники проявляють у своїй роботі творчі здобутки, то це робить якість життя їх підопічних кращим і дає їм насагу жити. Нести в світ добро, ось що має бути метою кожного соціального працівника. Це робить увесь світ більш органічним, гармонійним та щасливим. Мало того, для будь-

якого соціального працівника є нагородою – бачити усмішки і щасливі очі тих, кому вони допомогли. Творче бачення, яке виробляється в процесі соціальної діяльності, створює необхідний практичний досвід щодо якості роботи соціального працівника.

Отже, на сьогодні в інструментарії соціальної роботи є багато різних засобів, за допомогою яких вона може ефективно здійснюватися.

Подальші розробки цієї теми можуть бути спрямовані на пошук сучасних підходів і перспектив щодо вирішення суперечок та забезпечення якості соціальної роботи стосовно реалій сьогодення.

Євсюкова Єлизавета Вадимівна

li4zka@gmail.com

студентка бакалаврату спеціальності «Право»

Науковий керівник:

Франко Н.О., викладач кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

КОМУНІКАТИВНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА ОСНОВІ ДІДЖИТАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНОМУ КЕЙСІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Природа діяльності фахівця соціальної сфери постійно зумовлює його різні комунікативні позиції, визначаючи принагідно і виявлення соціально-психологічних характеристик, які сприяють міжособистісній взаємодії.

Комунікативна компетентність – складні всебічні якості особистості, які можуть опосередковувати професійну й викладацьку діяльність, спрямовані на встановлення, підтримку та розвиток ефективного спілкування з клієнтами або іншими учасниками соціального процесу.

Окремі сучасні науковці досліджують комунікативну компетентність як основний елемент складової частини культури фахівця, деякі як якість особистості або як здатність і готовність займатися професійною діяльністю. Серед осібних авторів (Ж.